

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אין לי אלא בלוה, במלוה מנין? נאמר נשך בלוה, ונאמר נשך במלוה, מה נשך האמור בלוה - לא חלקת בו בין בכסף בין באוכל, בין בנשך בין ברבית - אף נשך האמור במלוה לא תחלוק בו בין בכסף בין באוכל, בין בנשך בין ברבית.													■	◇
מנין לרבות כל דבר - תלמוד לומר (דברים כ"ג) נשך כל דבר אשר ישך.													■	◇
לא נשך באוכל ולא רבית בכסף צריכי קרא, דאי כתיב: את כסף לא תתן לו בנשך ואכלך במרבית - כדקאמרת, השתא דכתיב: את כסף לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך - קרי ביה הכי: את כסף לא תתן לו בנשך ובמרבית, ובנשך ובמרבית לא תתן אכלך.	רבינא:												■	◇
והא תנא, נאמר נאמר קאמר													■	◇
הכי קאמר: אילו לא נאמר קרא - הייתי אומר גזירה שוה, עכשיו שנאמר קרא - גזירה שוה לא צריך.													■	◇
אלא גזירה שוה למה לי?													■	◇
לנשך כל דבר אשר ישך, דלא כתב במלוה.													!	◇
למה לי דכתב רחמנא לאו ברבית, לאו בגזל, לאו באונאה? צריכי. דאי כתב רחמנא לאו ברבית - משום דחידוש הוא, דאפילו בלוה אסרה רחמנא. ואי כתב רחמנא לאו בגזל - משום דבעל כרחיה, אבל אונאה - אימא לא. ואי כתב רחמנא לאו באונאה - משום דלא ידע דמחיל.	רבא:												■	◇
חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי.													■	◇
הי תיתי?													^	◇
לא לכתוב רחמנא לאו ברבית, ותיתי מהנך													!	◇
מה להנך שכן שלא מדעת, תאמר ברבית דמדעתיה.													■	◇
לא לכתוב רחמנא לאו באונאה, ותיתי מהנך													!	◇
מה להנך שכן אין דרך מקח וממכר בכך.													■	◇
אלא לא לכתוב רחמנא לאו בגזל, ותיתי מהנך דמאי פרכת? מה לרבית שכן חידוש - אונאה תוכיח, מה לאונאה שכן לא ידע ומחיל - רבית תוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, ולא ראי זה כראי זה, הצד השוה שבהן שכן גזול - אף אני אביא גזל													■	◇
הכי נמי. - אלא לאו בגזל למה לי - לכובש שכר שכיר.	אמרי:												!	◇
כובש שכר שכיר בהדיא כתיב ביה (דברים כ"ד) לא תעשק שכיר עני ואביון													■	◇
לעבור עליו בשני לאוין.													!	◇
ולוקמה ברבית ואונאה, ולעבור עליו בשני לאוין													■	◇
דבר הלמד מעניינו, ובעניינא דשכיר כתיב.													!	◇
(ויקרא י"ט) לא תגנבו דכתב רחמנא למה לי?													■	◇
(שמות כ') לא תגנב - על מנת למיקט, לא תגנב על מנת לשלם תשלומי כפל.	לכדתניא:												!	◇
לאו דכתב רחמנא במשקלות למה לי?	אמר ליה רב יימר לרב אשי:												■	◇
לטומן משקלותיו במלה.	אמר ליה: [רב אשי]												!	◇
היינו גזל מעליא הוא													■	◇
לעבור עליו משעת עשייה.													!	◇
(ויקרא י"ט) לא תעשור עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. במדה - זו מדידת קרקע, שלא ימדוד לאחד בימות החמה ולאחד בימות הגשמים. במשקל - שלא יטמין משקלותיו במלה, ובמשורה - שלא והלא דברים קל וחומר: ומה משורה, שהיא אחד משלשים וששה בלוג, הקפידה עליו תורה - קל וחומר להין, וחצי הין, ושלישית הין, ורביעית הין, ולוג, וחצי לוג, ורביעית הלוג.	תנו רבנן:												■	◇
													■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
למה לי דכתב רחמנא יציאת מצרים ברבית, יציאת מצרים גבי ציצית, יציאת מצרים במשקלות? אמר הקדוש ברוך הוא: אני הוא שהבחנתי במצרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור - אני הוא שעתיד ליפרע ממי שתולה מעותיו בנכרי ומלוה אותם לישראל ברבית, וממי שטומן משקלותיו במלה, וממי שתולה קלא אילן בבגדו ואומר תכלת הוא.	רבא:											◊	סא:
רבינא איקלע לסורא דפרת.	[רבינא]											○	סא:
יציאת מצרים דכתב רחמנא גבי שרצים למה לי?	רב חנינא מסורא דפרת לרבינא:											◊	סא:
אמר הקדוש ברוך הוא: אני הוא שהבחנתי בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, אני עתיד ליפרע ממי שמערב קרבי דגים טמאין בקרבי דגים טהורין, ומוכרן לישראל.	אמר ליה: [רבינא]											!	סא:
אנא המעלה קא קשיא לי, מאי שנא הכא המעלה דכתב רחמנא?	אמר ליה: [רב חנינא מסורא דפרת]											◊	סא:
לכדתנא דבי רבי ישמעאל	אמר ליה: [רבינא]											!	סא:
אמר הקדוש ברוך הוא: אילמלא (לא) העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה, שאין מטמאין בשרצים - דיי.	דתנא דבי רבי ישמעאל:											◊	סא:
ומי נפיש אגרייהו טפי מרבית ומציצית וממשקלות?	אמר ליה: [רב חנינא מסורא דפרת]											◊	סא:
אף על גב דלא נפיש אגרייהו טפי, מאיסי למכליניהו.	אמר ליה: [רבינא]											!	סא:

disputants-הולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
ואיזהו תרבות המרבה בפירות, כיצד לקח הימנו חטים בדינר זהב וכו'.													■	סא:
אטו כל הני דאמרינן עד השתא לאו רבית הוא?													⚡	סא:
עד כאן של תורה, מכאן ואילך של דבריהם.	רבי אבהו:												!	סא:
עד כאן של תורה, מכאן ואילך של דבריהם.	וכן אמר רבא:												!	סא:
עד כאן (איוב כ"ז) יכין רשע וילבש צדיק.													■	סא:
עד כאן ותו לא?													⚡	סא:
אלא, אפילו עד כאן יכין רשע וילבש צדיק.													■	סא:
עד כאן רבית קצוצה, מכאן ואילך אבק רבית.													■	סא:
רבית קצוצה - יוצאה בדיינין, אבק רבית - אינה יוצאה בדיינין.	רבי אלעזר:												♦ ■	סא:
אפילו רבית קצוצה נמי אינה יוצאה בדיינין.	רבי יוחנן:												♦ ■	סא:
מאי טעמא דרבי יוחנן - דאמר קרא (יחזקאל י"ח) בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יהיה את כל התעבות האלה עשה - למיתתה ניתן ולא להישבון.	רבי יצחק:												■	סא:
אמר קרא (ויקרא כ"ה) אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך - למורא ניתן ולא להשבון.	רב אדא בר אהבה:												■	סא:
מגופיה דקרא שמיעי ליה - (יחזקאל י"ח) מות יומת דמיו בו יהיה - הוקשו מלוי רבית לשופכי דמים, מה שופכי דמים לא ניתנו להשבון - אף מלוי רבית לא נתנו להשבון.	רבא:												■	סא:
מאי טעמא דרבי אלעזר דאמר קרא (ויקרא כ"ה) וחי אחיך עמך - אהדר ליה כי היכי דניחי.	רב נחמן בר יצחק:												■	סא: